

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Jaroslava Škopka a soudců JUDr. Ondřeje Szalonnáse a Mgr. Jaroslavy Křivánkové ve věci

žalobce: **M. Š., nar. X,**
bytem X,
zastoupený JUDr. Radkem Bechyně, advokátem,
se sídlem Legerova 148, 280 02 Kolín,

proti

žalovanému: **Krajský úřad Karlovarského kraje,**
se sídlem Závodní 353/88, 360 06 Karlovy Vary,

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 7. 2022, č. j. KK/2484/DS/20-4,

takto:

- I. **Žaloba se zamítá.**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

Odůvodnění:

Předmět řízení

1. Žalobce se domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 7. 2022, č. j. KK/2484/DS/20-4 (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Karlovy Vary ze dne 26. 8. 2020, č. j. 1751/OD-BODY/20/Ren (dále jen „rozhodnutí správního orgánu I. stupně“), kterým byly zamítnuty jeho námitky proti všem záznamům bodů v evidenční kartě řidiče a

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

provedené záznamy, jimiž bylo ke dni 1. 7. 2020 dosaženo 12 bodů v evidenční kartě řidiče, byly potvrzeny.

Obsah žaloby

2. Žalobce má za to, že napadené rozhodnutí je nezákonné, svou žalobu přitom rozdělil do dvou žalobních bodů. V prvním žalobním bodu „Nerespektování odvolacích důvodů“ uvedl, že žalovaný zcela ignoroval jím předložené důkazy a návrhy. Žalobce uvedl, že předložil rozhodnutí různých správních orgánů ve shodných věcech, ze kterých vyplývá, jakým způsobem se zabývaly kvalitou a formální správností provedení jednotlivých rozhodnutí v blokových řízeních, v nichž nakonec jednotlivá rozhodnutí v blokových řízeních poté tyto správní orgán označily za nezpůsobilá pro provedení záznamů bodů v bodovém hodnocení řidiče.
3. Správní řád zdůrazňuje zásadu legitimního očekávání, dle níž by správní orgány měly ve shodných či obdobných věcech postupovat a rozhodovat shodně. I při posuzování projednávané věci by měla existovat ustálená či alespoň obdobná praxe správních orgánů. Pokud jeden správní orgán rozhodl výše popsáním způsobem, není přiléhavé, aby tentýž správní orgán jen v jiné místní působnosti rozhodoval a postupoval zcela odlišně. Takovým postupem byla dotčena rovnost účastníků před zákonem.
4. Druhý žalobní bod žalobce nazval „Nezpůsobilost podkladů pro záznam bodů“. V něm uvedl, že napadá jednotlivé podklady jako nezpůsobilé pro záznam bodů do bodového hodnocení řidiče. Stejnou námitku uplatnil i v odvolání proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně. Žalovaný uvedl, že způsobilost podkladů posuzovat nemůže, přestože je žalobcem popsána praxe odlišná. Žalovaný jako jediné důkazy posuzuje oznámení od věcně příslušných oddělení policie, kterými je oznamována skutečnost, že žalobce měl spáchat přestupek, který s ním byl projednán, a bylo vydáno rozhodnutí v blokovém řízení. Takové oznámení nemůže být dostatečným důkazem a musí být vždy porovnáno s předmětným rozhodnutím. Žalobce souhlasí s názorem, že blokové řízení a rozhodnutí v něm vydávaná jsou velmi specifickým druhem řízení, tato skutečnost ale nemůže omluvit nedostatky, které takové rozhodnutí tíží z pohledu zákonných nároků. Z příložených rozhodnutí v blokovém řízení série HG/2014 č. bloku G 1498901 a série GF/2013, č. bloku F 0832677, vyplývá, že nesplňují dostatečnou individualizaci skutku pro rozhodnutí, oproti tomu z rozhodnutí v blokovém řízení série FC/2013, č. bloku C1404971, je zřejmé, že byly dodrženy veškeré zákonné požadavky.
5. Není správný argument žalovaného, že žalobce dal svým podpisem blokové pokuty souhlas s takovým projednáním přestupku. Není možné, aby žalobce odpovídal za správnost rozhodnutí vydaného správním orgánem, a není ani možné po žalobci požadovat takovou znalost práva, aby mohl správnost rozhodnutí v blokovém řízení posoudit a upozornit na případnou nesprávnost a žádat její nápravu.
6. Žalobce dále uvedl konkrétní výtky k jednotlivým pokutovým blokům. U pokutového bloku ze dne 1. 7. 2020 není v kolonce č. 5 jednoznačně stanoveno místo spáchání přestupku, ten se měl stát buď u BČS nebo u KV Arény. Ze zkratkovitého zápisu právní kvalifikace není zjevné, o jakou konkrétní část právní normy se jedná, když je uveden pouze § 18, jakého bodu či písmena nikoli. V kolonce č. 6 je kvalifikace přestupkového jednání uvedena zkratkovitě, opět je uveden pouze paragraf právní normy, ostatní body atd. již nikoli, není uvedeno celé číslo právní normy, což je u právní kvalifikace přestupku

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

značná vada znemožňující přesné určení tohoto jednání i odpovědnost účastníka za takové jednání. Údaje v této kolonce jsou při své vágnosti a neodbornosti ve svém zápisu také značně nečitelné, tím dále potvrzují formální nesprávnost napadeného rozhodnutí.

7. K pokutovému bloku ze dne 20. 8. 2019 žalobce uvedl, že v kolonce č. 5 nepostačuje pro přesné zjištění místa spáchání přestupku pouhé uvedení názvu ulice.
8. Žalobce zpochybňuje způsobilost pokutových bloků být podkladem pro záznam bodů do registru řidičů, neboť přestupky nejsou vymezeny jako konkrétní a individualizovaná jednání. Není z nich patrné komu, kdy a kde a potažmo za jaký přestupek byla uložena pokuta v blokovém řízení, tento nedostatek nelze zhojit přípustností strohých a zkratkovitých formulací, jak zmiňuje Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014-39.

Vyjádření žalovaného

9. Žalovaný k podané žalobě konstatoval, že zaujímá shodné stanovisko jako v napadeném rozhodnutí. Při svém rozhodnutí vycházel z okolností daného případu, žalobce přitom podané námitky nikterak nespecifikoval. Žalobce navrhl správnímu orgánu I. stupně doplnění dokazování a doplnění spisového materiálu o „způsobilé“ podklady, tedy rozhodnutí, kterými měl žalobce být uznán vinným ze spáchání předmětných přestupků. Poukázal, že pouze pravomocná a způsobilá rozhodnutí bez právních či formálních pochybností mohou prokázat tvrzené dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče. Doplněné podklady požadoval zaslat svému zástupci. Žalobce závěrem navrhl, aby takto obecné námitky, vztahující se na všechny záznamy, byly uznány oprávněnými a aby správní orgán provedl opravu záznamu o dosaženém počtu bodů v registru řidičů. Žalobcovy námitky byly založeny na obecných proklamacích a předjímání nezpůsobilosti pokutových bloků k záznamu bodů.
10. Správní orgán I. stupně vyžádal kopie pokutových bloků a umožnil žalobci seznámit se s poklady pro rozhodnutí, čehož žalobce nevyužil, k těmto podkladům se ale vyjádřil. Správní orgán prověřil podklady pro záznamy bodů do karty řidiče, přičemž došel k závěru, že z nich je zřejmé a nezaměnitelné komu, kdy a za co byly pokuty za přestupky v dopravě uloženy. Námitky žalobce tak zamítl a potvrdil dosažení 12 bodů v kartě řidiče.
11. Žalovaný vycházel ze zásady volného hodnocení důkazů, souladu napadeného rozhodnutí a řízení, které jeho vydání předcházelo, s právními předpisy a především z vymezené podstaty řízení o námitkách v bodovém hodnocení řidiče, jehož předmětem je posouzení, zda byly záznamy bodů v registru řidičů provedeny v souladu se zákonem. Žalovaný své rozhodnutí opírá nejen o rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 4. 2016, č. j. 4 As 3/2014-39, ale vycházel i ze znalostí nabytých svou úřední činností. Žalovaný se v napadeném rozhodnutí vyjádřil k účelovosti žalobcova postupu s cílem prodlužovat řízení až na samou hranici možného a nakonec za pomoci marginálií uspět s předjímanou chybovostí pokutových bloků. Během správního řízení před správním orgánem I. stupně žalobce nevyslovil či nekonkretizoval pochybnosti o spáchaných skutcích jako takových. Žalobce ani neposkytl takové důkazní prostředky, které by opodstatňovaly podání námitek.
12. Záznamy bodů byly provedeny v souladu s § 123b odst. 2 písm. a) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (dále jen „zákon o silničním provozu“). Žalovaný dospěl k závěru, že žalobce v námitkách neuvedl ničeho, co

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

by zpochybnilo záznamy bodů v kartě řidiče. Smyslem námitkového řízení proti zaznamenání bodů v kartě řidiče není a priori vyhledávání nesprávností v pokutových blocích, ale aby mohlo být odvráceno případné vybodování řidiče v případě důvodných pochybností o druhu přestupku.

13. Žalovaný nesouhlasí s tvrzením žalobce o nezpůsobilosti pokutových bloků k záznamu bodů, jelikož správní orgán I. stupně provedl jejich posouzení s podrobným popisem jednotlivých údajů v odůvodnění rozhodnutí správního orgánu I. stupně. Argumentace žalobce o běžné praxi odvolacích správních orgánů o posuzování jednotlivých podkladů je zavádějící. V rámci posouzení důvodnosti uplatněných námitek se může správní orgán zabývat pouze tím, zda předmětné rozhodnutí, které bylo podkladem pro záznam bodů, je skutečně v právní moci a zda byly body zaznamenávány správně a ve správné výši, přičemž je vázán pravomocným rozhodnutím, na jehož základě k zaznamenání bodů došlo. Podle § 73 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“), platí, že pravomocné rozhodnutí je závazné pro účastníky řízení a pro všechny správní orgány. Žalobcův odkaz na praxi jiného krajského úřadu a posuzování způsobilosti pokutového bloku k záznamu bodů a tvrzení, že se odvolací správní orgán zabývá kvalitou provedení jednotlivých rozhodnutí v blokovém řízení, je zkreslený pohled, který nemá oporu v legislativě.
14. Žalovaný je přesvědčen, že žalobce nebyl krácen na svých právech a odkazuje na odůvodnění napadeného rozhodnutí.

Posouzení věci

15. Soud ve věci rozhodl bez jednání, neboť s tím oba účastníci výslovně souhlasili ve smyslu § 51 odst. 1 s. ř. s.
16. Proti napadenému rozhodnutí uplatnil žalobce dva žalobní body. Prvý z nich se týká žalobcem tvrzeného nerespektování odvolacích důvodů, druhý pak míří na nezpůsobilost jednotlivých podkladů pro záznam bodů do bodového hodnocení řidiče.
17. Uvedený první žalobní bod sestává z tvrzení, že žalovaný zcela ignoroval předložené důkazy a návrhy. To se mělo dle žalobce projevit ve vztahu k jím předloženým rozhodnutím správních orgánů, z nichž dle žalobce vyplývá jeho legitimní očekávání, že i v jeho případě budou přezkoumávány jednotlivé podklady pro záznam bodů určitým způsobem, neboť v této otázce existuje ustálená praxe správních orgánů. Není proto dle žalobce „přiléhavé“, aby totožný správní orgán v jiné místní působnosti rozhodoval odlišně, neboť tak je narušována rovnost před zákonem.
18. Soud k této žalobní argumentaci především uvádí, že z obsahu správního spisu se podává, že v něm žalobce ve skutečnosti žádná rozhodnutí jiných správních orgánů nepředložil. Toliko v písemnosti nazvané „vyjádření se k podkladům správního spisu“ ze dne 12. 5. 2021 žalobce poukázal na to, že (citováno bez korektur, pozn. soudu): *„Za nezpůsobilé pro záznam bodů do bodového hodnocení účastníka byly mnohokrát označeny obdobné podklady i Krajskými úřady Moravskoslezského kraje či Jihočeského kraje kdy tyto v obdobných právních věcech rozhodovaly v odvolacích řízeních a reálně se zabývaly otázkou způsobilosti jednotlivých rozhodnutí pro záznam do bodového hodnocení účastníka a to včetně posouzení veškerých aspektů příkazních bloků, na základě nichž účastník dosáhl 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče.“* Kromě toho žalobce v téže písemnosti citoval rozhodnutí Krajského úřadu Jihočeského kraje ze dne 8. 10. 2019, č. j. KUJCK-114249/2019. Stalo se tak ve vztahu k jeho námitce, podle níž požaduje posouzení, zda „rozhodnutí ze dne 20. 8. 2019“ je

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

způsobilým podkladem pro záznam bodů, protože v něm není v kolonce č. 5 uvedena obec, v níž mělo dojít ke spáchání přestupku, přičemž pouhé uvedení názvu ulice není dostatečné.

19. Žalovaný v napadeném rozhodnutí věnoval bloku na pokutu na místě zaplacenou č. C1173693 vydanému Policií ČR dne 20. 8. 2019 pasáž odůvodnění na straně 3. V ní uvedl, že neuvedení názvu obce v kolonce č. 5 bloku na pokutu na místě zaplacenou není nesprávností, která by zapříčinila nezpůsobilost bloku k zapsání bodů, pokud je v této kolonce uvedena ulice a z kontextu věci je zřejmé, že se jedná o ulici v Karlových Varech. Na téže straně odůvodnění napadeného rozhodnutí pak žalovaný uvádí, že považuje *„obecné odkazy odvolatelova právního zástupce na rozhodovací praxe Krajských úřadů Moravskoslezského či Jihočeského kraje za liché, jestliže posouzení způsobilosti pokutových bloků v porovnání s údaji v oznámeních o uložení pokut v blokovém řízení bylo správním orgánem I. stupně provedeno.“*

20. Soud tak na podkladě shora řečeného nemůže žalobci přisvědčit v jeho tvrzení, že by se žalovaný jeho odvolací námitkou nezabýval, či se jí nezabýval dostatečně. Žalobce především sám v jím podaném odvolání, resp. v jeho doplnění, k němuž došlo právě výše citovanou písemností ze dne 12. 5. 2021 svou námitku obsahující odkaz na rozhodovací praxi Krajského úřadu Moravskoslezského kraje a Jihočeského kraje, formuloval naprosto vágně, aniž by z ní bylo patrné, co konkrétně správnímu orgánu I. stupně vytýká. Podle § 82 odst. 2 věta první správního řádu platí: *„Odvolání musí mít náležitosti uvedené v § 37 odst. 2 a musí obsahovat údaje o tom, proti kterému rozhodnutí směřuje, v jakém rozsahu ho napadá a v čem je spatřován rozpor s právními předpisy nebo nesprávnost rozhodnutí nebo řízení, jež mu předcházelo.“* Prostřednictvím náležitého vymezení odvolací námitky v souladu s citovaným ustanovením správního řádu totiž dochází současně k vymezení rozsahu odvolacího přezkumu (srov. již rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 2. 2008, č. j. 2 As 56/2007-71, tyto závěry jsou však potvrzovány i v další judikatuře kasačního soudu, viz rozsudek ze dne 23. 4. 2015, č. j. 2 As 215/2014-43, podle něhož: *„Nejvyšší správní soud upozorňuje, že odvolání jako řádný opravný prostředek je plně v dispozici toho kdo jej podal. Je to odvolatel, který má vymezit, s jakým okruhem otázek se má odvolací orgán vypořádat v souladu s příslušnou právní úpravou; nikdo jiný proto jeho úlohu a pozici nemůže nahradit.“*). Odvolatel tak prostřednictvím způsobu, kterým přistoupí k vymezení odvolací námitky, předurčuje i rozsah a způsob přezkumu, kterého se mu má dostat od odvolacího orgánu. Podle § 89 odst. 2 správního řádu totiž platí: *„Odvolací správní orgán přezkoumává soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy. Správnost napadeného rozhodnutí přezkoumává jen v rozsahu námitek uvedených v odvolání, jinak jen tehdy, vyžaduje-li to veřejný zájem. K vadám řízení, o nichž nelze mít důvodně za to, že mohly mít vliv na soulad napadeného rozhodnutí s právními předpisy, popřípadě na jeho správnost, se nepřiblíží; tímto ustanovením není dotčeno právo na náhradu škody způsobené nesprávným úředním postupem.“* Není přitom věcí odvolacího správního orgánu, aby z odvolatelem předestřené rozsáhlé citace určitého rozhodnutí jiného správního orgánu sám extrahoval podstatu odvolací námitky, případně snad dokonce odvolací námitku za odvolatele svou činností dotvářel. Tím spíše to platí v nyní řešené věci, v níž je žalobcem předestřená citace rozhodnutí (jiného) správního orgánu složena z posouzení konkrétních podkladů pro záznam bodů do bodového hodnocení řidiče, aniž by bylo patrné, které z nich (případně v jaké části) považuje žalobce za relevantní i pro svůj případ.

21. Po žalovaném tak bylo možno očekávat, že se v rámci odůvodnění napadeného rozhodnutí vypořádá toliko s konkrétní částí této odvolací námitky, která spočívá v tvrzení, podle Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

nichž se určité správní orgány zabývají otázkou způsobilosti jednotlivých podkladů pro záznam bodů do bodového hodnocení řidiče včetně veškerých aspektů příkazních bloků. To však žalovaný učinil, když konstatoval, že „*Správní orgán v rámci námitkového řízení prověřil a učinil veškerá (v rámci jeho pravomoci a kompetence) potřebná ověření pro zjištění správnosti a oprávněnosti zaznamenaných bodů.*“ Přitom žalovaný uvedl, že považuje „*odkazy odvolatelova právního zástupce na rozhodovací praxe Krajských úřadů Moravskoslezského či Jihočeského kraje za liché, jestliže posouzení způsobilosti pokutových bloků v porovnání s údaji v oznámeních o uložení pokut v blokovém řízení bylo správním orgánem I. stupně provedeno.*“.

22. Žalobci se tak vypořádání jeho odvolací námitky dostalo, a to v rozsahu a hloubce odpovídající rozsahu a hloubce samotné odvolací námitky. Pokud měl žalobce zájem o konkrétnější vypořádání určité, z jeho pohledu snad sporné otázky, bylo jeho povinností v příslušné míře konkrétnosti rovněž formulovat svou odvolací námitku.
23. Námitka nerespektování odvolacích důvodů uplatněná v žalobě proto není důvodná. Napadené rozhodnutí není nepřezkoumatelné, zabývá se uplatněnými odvolacími důvody a ty vypořádává v rozsahu, který je plně odpovídající zákonným předpokladům (§ 68 odst. 3 správního řádu ve spojení s § 89 odst. 2 správního řádu). Zbývá pak dodat, že ze žalobní námitky není zřejmé, v čem konkrétně žalobce spatřuje rozpor postupu správních orgánů v projednávaném případě s jeho tvrzeným legitimním očekáváním. Žalobci se totiž ve správním řízení dostalo plného přezkumu způsobilosti všech podkladů, na jejichž základě dosáhl v bodovém hodnocení řidiče 12 bodů, a to v podstatě značně nad rámec jím původně uplatněných námitek. Správní orgán I. stupně v tomto případě postupoval dokonce i nad rámec svých povinností, když se zabýval způsobilostí všech těchto podkladů, aniž by žalobce kterýkoli konkrétně zmínil a identifikoval na nich byť jedinou konkrétní vadu.
24. V druhém žalobním bodu žalobce namítá nezpůsobilost dvou podkladů pro zápis bodů do bodového hodnocení řidiče, polemizuje tedy s právním posouzením věci správními orgány.
25. Soud především uvádí, že žalobce netvrdí pravdu, pokud uvádí, že správní orgány posuzovaly pouze oznámení od věcně příslušných oddělení policie, kterými je oznamována skutečnost, že žalobce měl spáchat přestupek. Naopak, správní orgán I. stupně od policie vyžádal a dále posuzoval přímo konkrétní bloky na pokutu na místě zaplacenou (č. S2658395 ze dne 1. 7. 2020 a č. C1173693 ze dne 20. 8. 2019). Kromě nich jsou podklady, na jejichž základě žalobce dosáhl 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče dva příkazy (příkaz vydaný magistrátem města Karlovy Vary ze dne 14. 1. 2019, č. j. 762/OD-P/19, sp. zn. 18689/OD-P/18/Fi, a příkaz vydaný městským úřadem Louny ze dne 22. 1. 2020, č. j. MULNCJ 6044/2020, sp. zn. MULN/13601/1510/2019/OS-PD/DR). Všechny tyto podklady jsou v kopiích založeny ve správním spise.
26. V další části žaloby žalobce upozorňuje na vady „rozhodnutí v blokových řízeních“ série HG/2014 č. bloku G 1498901 a série GF/2013, č. bloku F 0832677, případně série FC/2013, č. bloku C1404971 (jemuž ovšem oproti dříve zmíněným nic nevytýká). Žádný z těchto bloků však ve spisu založen není, nebyl předmětem vypořádání žalobcových námitek a žalobci ani na jeho základě nebyly zapsány žádné body do bodového hodnocení řidičů. Je zřejmé, že tato dílčí námitka se obsahově zcela míjí s předmětem přezkumu.
27. Následně žalobce upozorňuje na deficity dvou pokutových bloků, které již v projednávané

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

věci relevantní jsou. Při vypořádávání této žalobní argumentace vyšel soud z ustálené judikatorní praxe Nejvyššího správního soudu. Podle ní je splnění základních formálních náležitostí pokutového bloku předpokladem pro to, aby mohlo být rozhodnutí vydané v blokovém řízení podkladem pro záznam bodů do registru řidičů. Nejvyšší správní soud na jednu stranu v rozsudku ze dne 13. 10. 2010, č. j. 1 As 16/2010-105, uvedl že „*k tomu, aby mohl správní orgán provést záznam v registru řidičů, je třeba, aby rozhodnutí o přestupku bylo srozumitelné a aby z něj jednoznačně vyplývaly skutečnosti nutné pro závěr o dosažení 12 bodů. Takovéto skutečnosti nebudou vyplývat typicky z rozhodnutí, které je vnitřně nesrozumitelné nebo rozporné*“, na druhou stranu podle rozsudku kasačního soudu ze dne 4. 9. 2012, č. j. 7 As 94/2012-20, „*při zohlednění specifik blokového řízení je možno přijmout i strohé a zkratkovité formulace, je-li z nich patrné, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena, jak vyžaduje ust. § 85 odst. 4 zákona o přestupcích. Podstatné je, aby konkrétní jednání konkrétní osoby bylo v bloku popsáno natolik jednoznačně a určitě, že nebude zaměnitelné s jiným jednáním. Stane-li se tak pomocí zkratkovitých formulací, jsou-li v kontextu dalších údajů srozumitelné, na způsobilosti bloku být podkladem pro zápis bodů to nic nemění. Proto postačuje uvedení přestupkového jednání zkratkami „jízda bez použití BP“ nebo „pásky“, jsou-li tyto zkratky doplněny odkazem na ustanovení zákona o přestupcích, ve kterém je přestupek specifikován, a na ustanovení zákona o silničním provozu, které přestupce porušil. V daném případě je zřejmé, že stěžovatel se dopustil přestupků tím, že nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem. Nelze dospět k jinému závěru, než že ke zpochybnění způsobilosti pokutového bloku jako podkladu pro záznam bodů do registru dojde jedině tehdy, nebude-li na pokutovém bloku přestupek jako konkrétní, individualizované jednání vůbec vymezen. V určitých případech se proto lze spokojit i s pouhým uvedením odkazu na ustanovení zákona o silničním provozu, který stanoví porušenou povinnost, jak je tomu u pokutového bloku L 4443991. U něho se totiž jedná o odkaz na dostatečně konkrétní ustanovení zákonů ve spojení s dalšími údaji, které ve svém souhrnu skutek stěžovatele dostatečně konkrétně popisují. [...] Dalším údajem na přestupkovém bloku je, že přestupek byl spáchán dne 22. 1. 2010 v 19.10 hod. v Karvině na tř. 17. listopadu. Taková specifikace splňuje požadavek dostatečné individualizace skutku, neboť z kombinace všech výše uvedených údajů je patrné, jakého konkrétního druhu jednání se stěžovatel dopustil a kdy a kde se to stalo. Důvodná není ani stížná námitka, že pokutové bloky E 6762646 a E 6762647 jsou nezpůsobilým podkladem pro zápis do registru, neboť není vyplněna jejich středová část, a je lhostejné, že se jedná o bloky související s pokutovým blokem E 6762645. Nejvyšší správní soud se ztotožnil se závěrem krajského soudu a krajského úřadu, že je logické, že byly vypsány tři pokutové bloky po 100 Kč při celkové výši pokuty 300 Kč a z označení a datování všech tří bloků je zřejmé, že spolu souvisí. Jsou tedy společně způsobilým podkladem pro zápis bodů do registru“.*

28. Prvým je blok ze dne 1. 7. 2020, přičemž žalobce se ohrazuje proti způsobu, kterým je v něm vyplněna kolonka č. 5 a kolonka č. 6. Konkrétně má žalobce za to, že je nedostatečně identifikováno místo, kde ke spáchání přestupku došlo, a že je zkratkovitě uvedena právní kvalifikace přestupkového jednání, protože zde chybí označení celého čísla právní normy.
29. Soud ze správního spisu zjistil, že v kolonce č. 5 tohoto bloku na pokutu na místě zaplacenou, nadepsané Popis skutku-čas, místo, způsob spáchání, je uvedeno: „1. 7. 2020 v 18:40 hod., Karlovy Vary, Západní u OMV, KV Arény, § 6/1 a z. č. 361/2000 Sb.- řidič za jízdy nepřipoután bezp. pásem, RZ: X“.
30. Tento popis místa spáchání přestupku soud považuje za zcela dostatečný a odpovídající nárokům, které pro vymezení místa přestupku vyplývá z právní úpravy [§ 92 odst. 2 písm.

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

a) zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich] i na ní navazující judikatury. Se žalobcem nelze souhlasit, že by místo spáchání přestupku nebylo identifikováno jednoznačně, když se v něm objevuje informace o benzinové čerpací stanici (žalobce přitom opomíjí, že pokutový blok nehovoří o „BČS“, ale o konkrétní stanici značky OMV) a KV Aréně. Je totiž obecně známo, že v bezprostředním sousedství KV Arény se na Západní ulici v Karlových Varech nachází právě benzinová čerpací stanice OMV. Místo spáchání přestupku je tedy specifikováno zcela řádně a jednoznačně. Soud nemá žádné pochybnosti o tom, kde ke spáchání tohoto přestupku došlo. Nelze přisvědčit ani tomu, že by identifikace porušené povinnosti byla zkratkovitá. Ustanovení § 6 odst. 1 písm. a) zákona č. 361/2000 Sb., při konstatování, že řidič nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem, je identifikace porušené povinnosti zcela vyčerpávající. V citované kolonce se naopak vůbec nenachází údaj o § 18, o němž hovoří žalobce. I zde se žalobní argumentace ocitá zcela mimo realitu přezkoumávaného rozhodnutí žalovaného.

31. V kolonce č. 6 tohoto pokutového bloku nadepsané „Pokuta uložena za přestupek podle §“ je uvedeno: „125c/1 k“ a pokračující kolonka „zák. č.“ je vyplněna takto: „361/2000“ Sb., ve znění p. p. Ani právní kvalifikace přestupku tedy není zkratkovitá, ale zcela pregnantní, je z ní jednoznačně zřejmé, že se jedná o přestupek podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb. Žalobcova tvrzení o tom, že je kolonka vyplněna neodborně, vágně či nečitelně, nenacházejí v označeném pokutovém bloku sebemenší oporu.
32. Druhým žalobcem naříkaným pokutovým blokem je blok ze dne 20. 8. 2019. Ohledně něj žalobce namítá, že v něm není v kolonce č. 5 označena obec, v níž došlo ke spáchání přestupku, ale toliko ulice. Jak se totiž podává z označeného bloku, skutečně se v popisu skutku vyskytuje pouze údaj o Západní ulici. Že se však nepochybně jedná o Západní ulici v Karlových Varech, lze bezpečně dovodit z kontextu: především samotný pokutový blok byl vydán v Karlových Varech, přičemž si lze jen složitě představit, že by byl pokutový blok za přestupek spočívající v nepřipoutání řidiče bezpečnostním pásem vydáván v jiné obci, než ve které byl tento přestupek také fakticky spáchán. Že ke spáchání uvedeného přestupku došlo skutečně v Karlových Varech, lze rovněž podpůrně dovodit i ze souvisejícího oznámení o uložení pokuty příkazem na místě vydaného Policií ČR, OO Karlovy Vary ze dne 21. 8. 2019, č. j. KRPK-66803/PŘ-2019-190313, které je rovněž ve správním spise založeno. Žalobcova snaha zpochybnit dostatečnost určení místa spáchání tohoto přestupku, tak může být shledána čistě účelovou. Smyslem řízení o námitkách proti provedení záznamu bodů podle § 123f zákona o silničním provozu však není účelové vyhledávání jakýchkoli pochybení, kterých se snad úřední osoby dopustily při vyplňování tiskopisu pokutových bloků, ale umožnění namítat ty vady, které způsobují důvodnou pochybnost o spáchání přestupku. I s ohledem na shora citovanou judikaturu Nejvyššího správního soudu se ani řízení o námitkách proti provedení záznamu bodů (případně pak soudní řízení proti rozhodnutí správních orgánů o těchto námitkách) nesmí stát nástrojem, jehož prostřednictvím se řidiči, kteří dosáhli 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče, mohou domáhat opravy těchto záznamů z důvodů sebemenší nepřesnosti či neúplnosti pokutového bloku. Ani tento pokutový blok se tedy žalobci zpochybnit nepodařilo.
33. Závěrem soud konstatuje, že nepřehlédl, že v žalobě (na straně 5, čl. 3) žalobce tvrdí, že absence konkretizace a individualizace je v předmětné věci případ pokutových bloků z 1. 11. 2019, 18. 2. 2019, 20. 6. 2018, 30. 1. 2017, 14. 12. 2016 a 30. 7. 2016. Ani jedno datum však nesouhlasí s pokutovými bloky, které byly v projednávané věci vydány. I v tomto ohledu tedy žalobní argumentace neodpovídá obsahu správního spisu.

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

Závěr a náklady řízení

34. Soud dospěl závěru, že žaloba, jíž se žalobce domáhal zrušení napadeného rozhodnutí, není důvodná, výrokem I. tak tuto žalobu zamítl.
35. Výrokem II. tohoto rozsudku pak soud rozhodl o náhradě nákladů řízení. Při rozhodování o nákladech řízení se soud vyšel z § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož: *„Nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Měl-li úspěch jen částečný, přizná mu soud právo na náhradu poměrné části nákladů.“* Účastníkem, který měl ve věci plný procesní úspěch, je žalovaný, neboť žaloba byla soudem zamítnuta. Žalovaný je nicméně správním orgánem, který podle příslušné judikatury Nejvyššího správního soudu nemá právo na náhradu těch nákladů, které nepřevyšují náklady spojené s výkonem jeho běžné úřední činnosti. Soud nezjistil, že by nějaké takové náklady žalovaný v souvislosti s probíhajícím řízením vynaložil. Proto soud rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost do dvou týdnů po jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Plzeň 14. prosince 2022

Mgr. Jaroslav Škopek v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.